

**UCHWAŁA NR XXV/221/16
RADY MIEJSKIEJ W KORONOWIE**

z dnia 30 marca 2016 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii
Gminy Koronowo na lata 2016-2020**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 z późn. zm.) oraz art. 10 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 224) uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii Gminy Koronowo na lata 2016 – 2020 w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Koronowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie Gminy Koronowo.

**Przewodniczący
RADY MIEJSKIEJ**

Włodzimierz Domek

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 224) rada gminy uchwała gminny program przeciwdziałania narkomanii, uwzględniający zadania własne gminy zawarte w wyżej cytowanej ustawie.

Przewodniczący
RADY MIEJSKIEJ
Włodzimierz Domek

**Załącznik
do Uchwały nr XXV/221/16
Rady Miejskiej w Koronowie
z dnia 30 marca 2016 r.**

GMINNY PROGRAM

PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII GMINY KORONOWO NA LATA 2016 - 2020

Wprowadzenie

Narkomania jest problemem społecznym, która stanowi wyzwanie cywilizacyjne o zasięgu globalnym i lokalnym. Duże rozpowszechnienie używania substancji psychotropowych i środków odurzających ma wielowymiarowe przyczyny, a szkody z tym związane obserwowane są w różnych sferach życia społecznego. Stąd wywodzi się postulat, aby działania zapobiegawcze miały charakter interdyscyplinarny i zrównoważonego podejścia pomiędzy działaniami na rzecz ograniczenia popytu i podaży.

Podstawą działań związanych z zapobieganiem narkomanii są:

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r, poz. 224).
- Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011 – 2016, stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 2011 r.
- Wojewódzki Program Przeciwdziałania Narkomanii w Województwie Kujawsko-Pomorskim, stanowiący załącznik do uchwały XXV/421/12 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 27 sierpnia 2012 r.
- Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych – Uchwała Nr XXII/204/16 Rady Miejskiej w Koronowie z dnia 24 lutego 2016 r.

Ustawodawca nałożył na gminę obowiązek realizacji konkretnych działań prowadzonych w formie uchwalonego przez radę gminy programu przeciwdziałania narkomanii.

Program jest wynikiem woli samorządu terytorialnego odpowiedzialnego na swoim terenie za zdrowie fizyczne i psychiczne mieszkańców, właściwe wychowanie młodego pokolenia oraz ład i porządek publiczny.

Program opracowany został na lata 2016 – 2020.

Główny cel Programu

Głównym celem programu jest ograniczenie używania środków odurzających i substancji psychotropowych i związanych z tym problemów społecznych i zdrowotnych.

Cele szczegółowe programu:

1. Zapobieganie powstawaniu nowych problemów narkomanii.
2. Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem substancji psychotropowych i środków odurzających.
3. Doskonalenie metod i zwiększanie zasobów niezbędnych do radzenia sobie z już istniejącymi problemami.
4. Zwiększenie dostępności i skuteczności terapii dla osób uzależnionych i współuzależnionych.
5. Zapobieganie skutkom nadużywania przez dzieci i młodzież substancji psychotropowych i środków odurzających oraz minimalizowanie skali tego zjawiska.
6. Wzrost zaangażowania społeczności lokalnych w działania profilaktyczne.

Zadania nałożone przez ustawodawcę na samorząd gminy:

1. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.
2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej.
3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.
4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.
5. Pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

DIAGNOZA

Podstawowym celem diagnozy jest dostarczenie wiarygodnych informacji przydatnych do zaplanowania i realizacji gminnego programu.

Problem narkomanii w Polsce.

Narkomania jako zjawisko patologiczne w naszym kraju zatacza coraz szersze kręgi, a używanie środków odurzających i substancji psychotropowych wywołuje negatywne następstwa kryminalne, społeczne, ekonomiczne i zdrowotne. Od początku lat dziewięćdziesiątych obserwujemy w Polsce nasilenie rozmiarów problemów związanych z używaniem substancji psychotropowych i środków odurzających. Szybko rosło rozpowszechnienie eksperymentalnego i okazjonalnego używania substancji nielegalnych szczególnie wśród młodzieży. Pojawiły się też pierwsze sygnały zainteresowania substancjami psychotropowymi i środkami odurzającymi wśród dorosłych, przynajmniej w dużych miastach. Rosły w znacznym tempie wskaźniki narkomanii rozumianej jako regularne używanie substancji psychotropowych, powodujące poważne problemy. Zwiększała się podaż substancji psychotropowych na nielegalnym rynku i w ślad za tym ich dostępność. Wraz ze wzrostem ilościowym następowały zmiany jakościowe. Pojawiły się na szerszą skalę nowe, charakterystyczne dla krajów zachodnich substancje i nowe wzory ich używania. Ostatnie lata przyniosły nie tylko zmianę skali zjawiska, ale również w obrazie narkomana. Do tej pory kojarzył się on z brudnym, zaniedbanym środowiskiem. Dziś narkoman to nie tylko człowiek z marginesu, ale też zadbany, przyzwoicie ubrany, traktujący substancję psychotropową jako jeden ze środków do osiągnięcia celu, jakim jest np. kariera zawodowa.

Z analizy danych statystycznych policji wynika, że zjawisko narkomanii jest nadal jednym z poważniejszych negatywnych zjawisk społecznych. Szczególnie narażone na nie są dzieci i młodzież, głównie z powodu lekceważenia problemu i panującą modą na zażywanie substancji odurzających. Dealerzy narkotykowi działają wszędzie tam, gdzie gromadzi się młodzież (np. dyskoteki, kluby, szkoły). Młodzi ludzie mają dość beztroski stosunek do problemu używania

substancji psychotropowych i zjawiska narkomanii. Nadal jest moda na zażywanie substancji uzależniających, traktowanych jako element zabawy, relaksu, rozrywki, pomocy w nauce, wspomagania przeżyć i doznań.

Rozpoznanie zjawiska narkomanii jest coraz trudniejsze również z uwagi na nowocześniejsze formy przeprowadzania transakcji handlowych.

Z uwagi na fakt, iż najbardziej podatni na używanie środków psychoaktywnych są ludzie młodzi, najlepszym sposobem zapobiegania tym problemom jest zapewnienie młodzieży właściwych perspektyw. Najskuteczniejszymi strategiami profilaktycznymi są strategie angażujące szkołę i rodzinę. Profilaktyka przynosi najlepsze efekty wtedy, gdy współpracują rodzina, szkoła i całe społeczeństwo. Kluczową rolą w zapobieganiu i leczeniu problemów wynikających z alkoholizmu i narkomanii młodzieży odgrywa zrozumienie i uwzględnienie wpływu grupy rówieśniczej. Tylko wtedy, gdy młodzież nauczy się rozumieć siebie oraz motyw swego postępowania i brać za nie odpowiedzialność, nastąpi ograniczenie poszukiwania za alkoholem i środkami odurzającymi.

Istotą działań profilaktycznych jest przeciwdziałanie zagrożeniom, których wystąpienie lub spotęgowanie w przyszłości wydaje się wysoce prawdopodobne. Powszechnie uważa się, że skuteczna profilaktyka jest optymalnym sposobem hamowania rozwoju lub ograniczania skali zjawisk uznanych za niekorzystne i dolegliwe społecznie. Z tego względu jest znacznie bardziej opłacalna niż kosztowne działania naprawcze konieczne w sytuacji, gdy zaskakująco wzrasta skala wcześniej niedostrzeganych lub bagatelizowanych niepożądanych zjawisk.

Używanie „dopalaczy” w latach 2008 – 2015. 1.) *Serwis Informacyjny NARKOMANIA nr 4 (72) 2015*

W 2008 roku w Polsce pojawiły się na rynku nowe substancje psychoaktywne, które były sprzedawane przez sklepy stacjonarne. Pierwsza sieć sklepów miała nazwę „dopalacze”, w wyniku czego cała grupa nowych substancji psychoaktywnych o różnym działaniu została nazwana „dopalaczami”.

W 2010 roku, czyli w szczytowym momencie rozwoju sklepów oferujących takie substancje, na rynku działało kilka firm, które – wykorzystując franchising – w szybkim tempie rozbudowywały sieć sprzedaży. Oprócz firmy dopalacze.com były to sklepy pod nazwą smartshop czy smilesshop.

Warto podkreślić, że wbrew nazwie wśród „dopalaczy” jest wiele substancji, które nie mają działania pobudzającego, takich jak: syntetyczne kannabinoidy (np. AM 2201 stanowiący zamiennik dla marihuany), opioidy (np. AH-7921 czy U47700) czy środki halucynogenne (np. 25I-NBOMe). Jednakże „dopalacze” z grupy syntetycznych katynonów, działające podobnie do amfetaminy, stanowią dużą grupę środków na rynku nowych substancji psychoaktywnych. Razem z syntetycznymi kannabinoidami stanowią dwie najbardziej popularne grupy nowych substancji psychoaktywnych. Po kilku latach od zamknięcia ponad 1300 sklepów, w 2011 roku, sprzedaż „dopalaczy” zaczęła ponownie rosnąć.

W 2014 roku odnotowano wzrost liczby zatruć z powodu używania nowych substancji psychoaktywnych. Zamknięcie sklepów z „dopalaczami” w październiku 2010 roku spowodowało rozwój ich sprzedaży w internecie. W sieci sprzedawane są produkty gotowe do spożycia, które nie zawierają informacji o składzie. Można także kupić czyste substancje, na stronach oferujących je jako materiały do analiz chemicznych, np. w postaci odczynników chemicznych. Kolejnym źródłem zaopatrzenia są dilerzy, którzy oferują „dopalacze” obok tradycyjnych substancji psychotropowych. W ramach badania poświęcono tym substancjom oddzielny blok pytań. Do ich używania kiedykolwiek w życiu przyznał się niewielki odsetek badanych (2,2%). W ciągu 2014 roku „dopalaczy” używało 0,5% badanych. Połowa badanych (46%), którzy używali „dopalaczy” w ciągu 2015 roku, używała ich w formie proszku lub tabletek.

W znacznie mniejszym zakresie zażywane były mieszanki ziołowe (17%) i płyny (17%). Co trzecia osoba kupiła „dopalacze” w internecie (32%), część badanych zaopatrywała się

w nowe substancje psychoaktywne w specjalnym sklepie (17%). Ponad połowa ankietowanych zadeklarowała, iż kupiła lub dostała je od znajomego (60%).

Ze względu na małą grupę użytkowników tych substancji w ciągu 2015 roku wyniki dotyczące formy „dopalaczy” oraz miejsca zakupu należy traktować z ostrożnością. Respondenci proszeni o nazwy „dopalaczy” podawali: Kryształ 3MMC oraz JHW. Pierwsza to substancja z grupy syntetycznych katynonów, druga należy do grupy syntetycznych kannabinoidów.

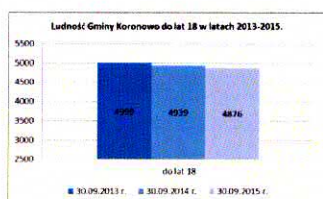
Niniejsza diagnoza jest oceną sytuacji w Gminie Koronowo na podstawie przeprowadzonych badań ankietowych w listopadzie 2015 r. oraz danych uzyskanych z Komisariatu Policji w Koronowie za 2012 i 2015 rok.

Gmina Koronowo jest gminą miejsko-wiejską. W jej skład wchodzi: miasto Koronowo i 33 sołectwa.

Ludność Gminy.

Ludność Gminy Koronowo	Wg stanu na dzień 30.09.2013 r.	Wg stanu na dzień 30.09.2014 r.	Wg stanu na dzień 30.09.2015 r.
Ogółem miasto i gmina	23.618	23.587	23.541
• w tym miasto	10.926	10.859	10.805
• w tym, w wieku do lat 18	4.999	4.939	4.876
• od 19 lat	18.619	18.648	18.665
w wieku produkcyjnym ogółem:	15.215	15.058	14.955
• w tym mężczyźni do 65 lat	8.027	7.957	7.913
w wieku poprodukcyjnym ogółem	3.404	3.590	3.710
• w tym mężczyźni	1.023	1.103	1.161

(wg. danych BIP – Koronowo, wykres – opracowanie własne).

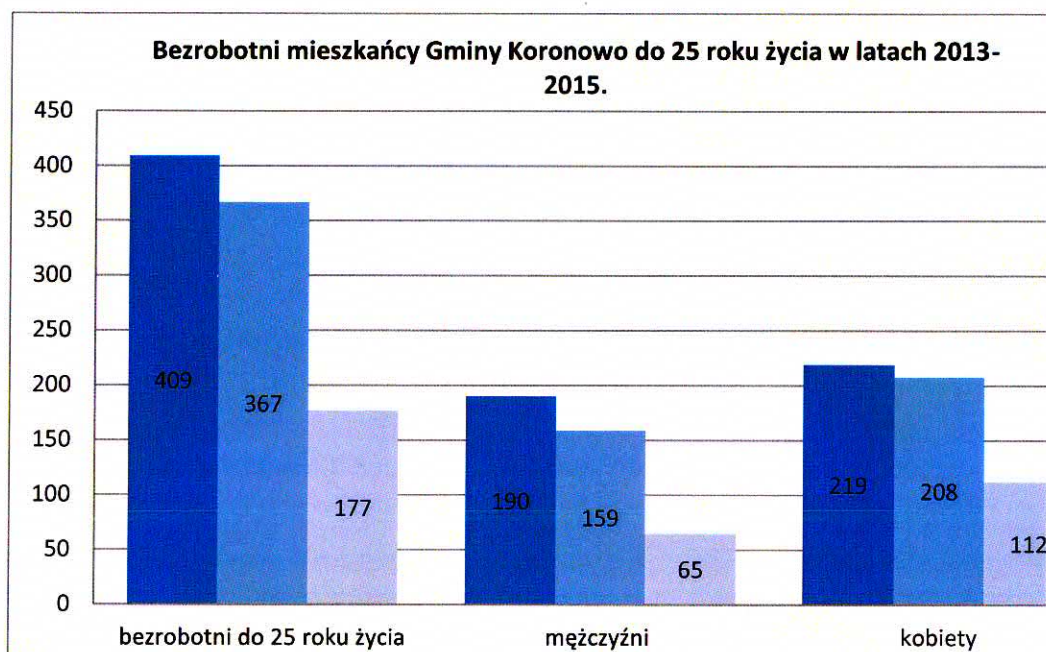

Struktura bezrobocia na terenie Gminy Koronowo.

Bezrobotni	wg stanu na dzień 30.09.2013 r.	wg stanu na dzień 30.09.2014r.	wg stanu na dzień 30.09.2015r.
1.Ogółem bezrobotnych zarejestrowanych w gminie	1.754	1.533	1.152
• w tym kobiet	940	869	661
2. Z prawem do zasiłku	178	125	134
• w tym kobiet	91	71	73
3.Bezrobotni do 25 roku życia	409	367	177
• w tym kobiet	219	208	112
4.Bezrobotni do 25 roku życia z prawem do zasiłku	18	12	11

• w tym kobiety	12	10	5
5. Bezrobotni zamieszkali na wsi	981	900	630
• w tym kobiety	521	499	362
6. Bezrobotni zamieszkali na wsi z prawem do zasiłku	86	60	65
• w tym kobiety	41	29	35
7. Bezrobotni bez wykształcenia średniego	1.165	1.030	789
• w tym kobiety	559	516	401

(wg. danych Powiatowego Urzędu Pracy w Bydgoszczy – Filia Koronowo.)

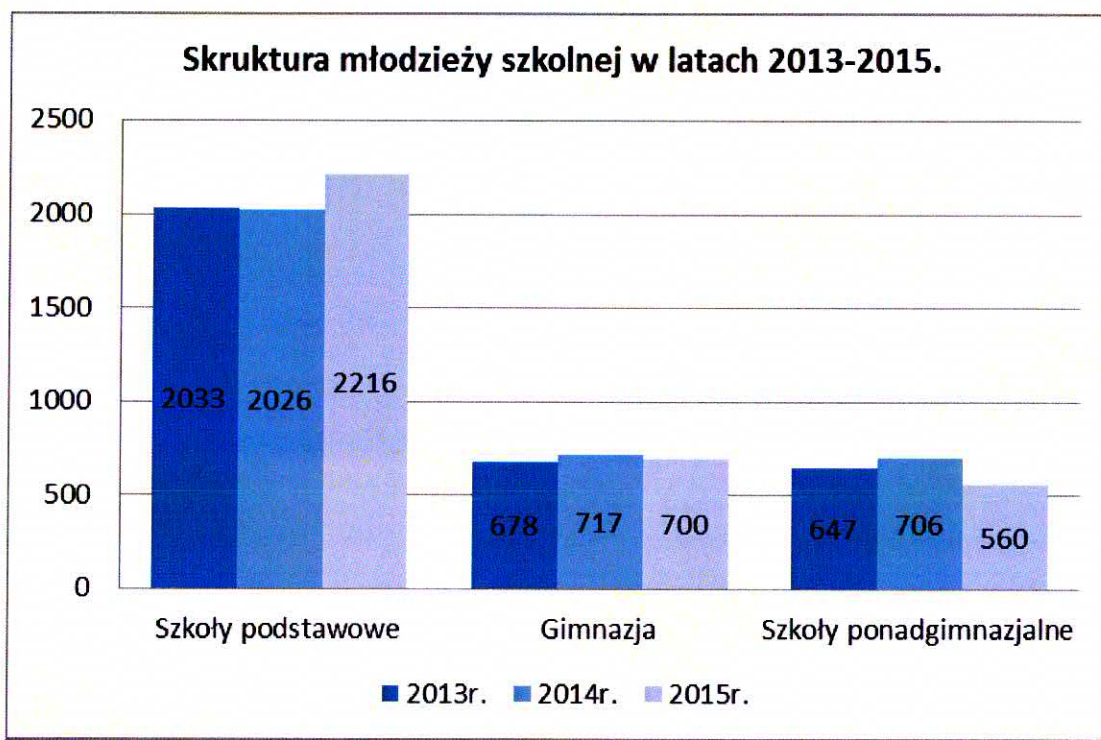
(wg. danych Powiatowego Urzędu Pracy w Bydgoszczy – Filia Koronowo, wykres – opracowanie własne.)

Liczba uczniów uczęszczających do szkół na terenie miasta i gminy.

L. p	Typy szkół	Rok	2013 r.	2014 r.	2015 r.
1.	• Szkoły podstawowe ➤ Szkoła Podstawowa Nr 3 w Zespole Szkół w Koronowie, ul. Sobieskiego 16, [organ prowadzący – Starostwo Powiatowe].		2.002	2.091	2.187
		Razem:	2033	2026	2216
2.	• Gimnazja • Gimnazjum Społeczne „AWANS” ul. Szkolna 4 ➤ Gimnazjum Nr 2 w Zespole Szkół w Koronowie, ul. Sobieskiego 16, [organ prowadzący – Starostwo Powiatowe].		611	632	631
		Razem:	678	717	700

3.	Szkoły ponadgimnazjalne [Starostwo Powiatowe]			
	➤ Zespół Szkół Licealnych, ul. Szkolna 4	166	141	110
	➤ Zespół Szkół Zawodowych, ul. Dworcowa 55 (ZSZ + Technikum 4 letnie, bez LO dla prac.)	452	533	419
	➤ Zespół Szkół Zawodowych Nr 1 w Koronowie ul. Sobieskiego 16			
	• Szkoła Przysposabiająca do Pracy, ul. Sobieskiego 16	19	19	16
		10	13	15
	Razem:	647	706	560

(wg. danych MGZE – „Informacja o stanie realizacji zadań oświatowych Miasta i Gminy Koronowo w roku szkolnym 2014/2015.” oraz danych ze szkół prowadzonych przez Starostwo Powiatowe)

(wykres - opracowanie własne)

Dane uzyskane z Komisariatu Policji w Koronowie dotyczące przestępczości narkotykowej na terenie Gminy Koronowo przedstawia poniższa tabelka.

Lp.	<i>Przestępczość narkotykowa</i>	<i>Na dzień 30.11. 2012 r.</i>	<i>Na dzień 30.11. 2015 r.</i>
1.	Ilość wszczętych postępowań przygotowawczych w sprawie posiadania środków odurzających – ogółem: - w Zakładzie Karnym w Koronowie, - w Zakładzie Poprawczym w Koronowie.	10 0 0	39 20 0
2.	W postępowaniach przygotowawczych wszczętych stwierdzono przestępstw – ogółem: - w Zakładzie Karnym w Koronowie, - w Zakładzie Poprawczym w Koronowie.	13 0 0	31 18 0

Adresaci programu.

Spółeczność Gminy Koronowo.

Partnerzy w realizacji programu.

- Miejsko - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Punkt pomocy terapeutów dla osób uzależnionych od alkoholu i współuzależnionych,
- Komisariat Policji w Koronowie,
- Powiatowy Urząd Pracy w Bydgoszczy, Filia w Koronowie,
- Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Koronowie,
- Zespół Interdyscyplinarny w Koronowie,
- Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Koronowie,
- Powiatowa Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koronowie,
- Poradnia Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w SP ZOZ w Koronowie,
- Szkoły podstawowe,
- Gimnazja,
- Szkoły ponadgimnazjalne,
- Zakład Poprawczy i Schronisko dla Nieletnich w Koronowie,
- Zakład Karny w Koronowie (dla mężczyzn),
- Stowarzyszenia,
- Parafie Rzymsko-Katolickie na terenie gminy.

Osoby zajmujące się m. in. profesjonalnie rozwiązywaniem problemów uzależnień w mieście i gminie Koronowo:

- członkowie Miejsko – Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- pełnomocnik Burmistrza ds. rozwiązywania problemów alkoholowych,
- terapeuci,
- policjanci,
- pedagodzy i psychologodzy szkolni oraz nauczyciele,
- pracownicy socjalni Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Koronowie,
- pracownicy Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Koronowie,
- członkowie Stowarzyszeń,
- sędziowie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, V Wydziału Rodzinnego i Nieletnich, kuratorzy zawodowi i społeczni Sądu Rejonowego w Bydgoszczy,
- lekarze,
- pielęgniarki środowiskowe,
- członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego w Koronowie.

Ankieta: zażywanie środków odurzających i substancji psychotropowych.

Badania ankietowe dotyczące problemu narkomanii przeprowadzono w miesiącu listopadzie 2015 roku wśród uczniów:

- Zespołów Szkół w Wierzchucinie Królewskim, Mąkowsku, we Wtelnie i Gimnazjum nr 1 w Koronowie.
- Zespołu Szkół Zawodowych i Zespołu Szkół Licealnych – szkoły ponadgimnazjalne.

W badaniu udział wzięło:

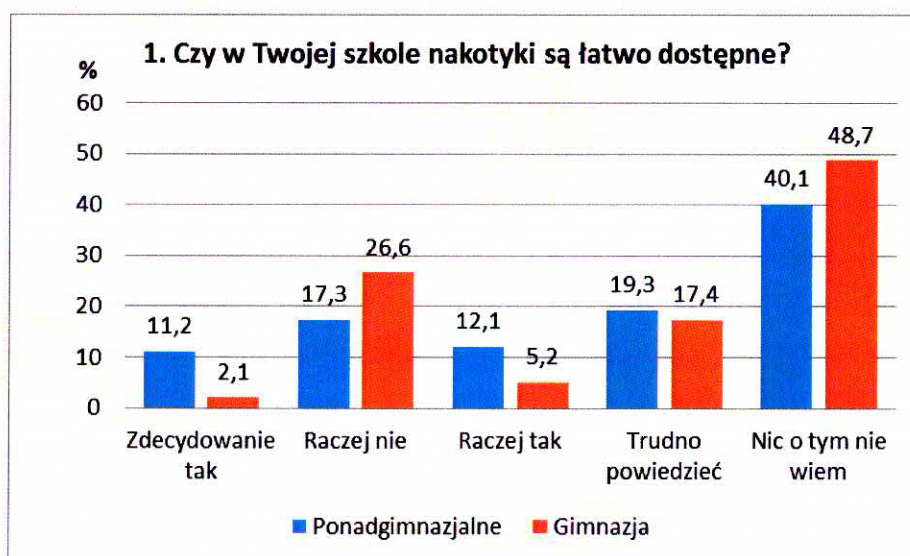
- 342 uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, w tym:
 - 147 uczniów szkół ponadgimnazjalnych,
 - 195 uczniów gimnazjów.

OPRACOWANIE ZBIORCZE – analiza ankiety.

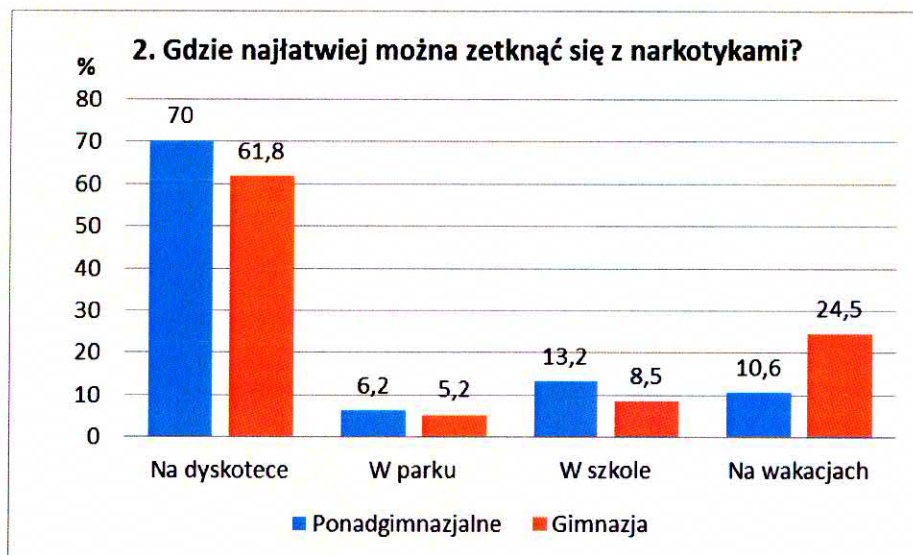
L.p	Ankieta – PYTANIA	Razem ponadgimnazj.	%	Razem gimnazja	%	Razem wszystkie szkoły	%
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Czy w Twojej szkole narkotyki są łatwo dostępne ?						
	Zdecydowanie tak	15	11,2	4	2,1	19	5,5
	Raczej nie	26	17,3	52	26,6	78	22,8
	Raczej tak	18	12,1	10	5,2	28	8,3
	Trudno powiedzieć	29	19,3	34	17,4	63	18,4
	Nic o tym nie wiem	59	40,1	95	48,7	154	45,0
2.	Gdzie najłatwiej można zetknąć się z narkotykami ?						
	Na dyskotecę	112	70,0	123	61,8	235	65,4
	W parku	10	6,2	10	5,2	20	5,6
	W szkole	21	13,2	17	8,5	38	10,6
	Na wakacjach	17	10,6	49	24,5	66	18,4
3.	Twoja wiedza o narkotykach pochodzi od:						
	Rodziców	21	10,5	40	14,6	61	12,8
	Kolegów	54	26,8	63	23,0	117	24,7
	Ze szkoły	45	22,4	61	22,4	106	22,3
	Mass Media	81	40,3	109	40,0	190	40,2
4.	Czy tobie zdarzyło się zażywać narkotyki ?						
	Tak	28	19,0	21	10,8	49	14,4
	Nie	119	81,0	174	89,2	293	85,6
5.	Czy posiadasz wiedzę na temat dopalaczy ?						
	Tak	96	65,3	118	60,5	214	62,5
	Nie	51	34,7	77	39,5	128	37,5
6.	Czy w Twoim środowisku są dostępne dopalacze ?						
	Tak	56	38,0	35	17,9	91	26,7
	Nie	91	62,0	160	82,1	251	73,3
7.	Czy zdarzyło Ci się zażywać dopalacze ?						
	Tak	17	11,5	17	8,7	34	9,9
	Nie	130	88,5	178	91,3	308	90,1
8.	Co Twoim zadaniem skłania do zażywania środków psychoaktywnych ?						
	To, że koledzy biorą	49	13,6	71	14,8	120	14,3
	Chęć poprawienia sobie samopoczucia	51	14,2	56	11,5	107	12,6
	Różne problemy i kłopoty	74	20,4	80	16,5	154	18,2
	Styl życia	26	7,3	27	5,6	53	6,3
	Ciekawość doznań	56	15,5	90	18,6	146	17,3
	Chęć zaimponowania innym	54	14,9	78	16,1	132	15,6
	Reakcja na nudę i samotność	27	7,5	36	7,4	63	7,4
	Objaw buntu przeciwko	24	6,6	46	9,5	70	8,3

	<i>dorośli i wartości</i>						
9.	Płeć						
	Męska	67	45,6	94	48,2	161	47,0
	Żeńska	80	54,4	101	51,8	181	53,0
10.	Wiek						
	13			26	13,4	26	7,6
	14			68	34,8	68	20,0
	15	5	3,5	88	45,2	93	27,2
	16	49	33,4	11	5,6	60	17,5
	17	7	4,8	1	0,5	8	2,3
	18	52	35,4		--	52	15,2
	19	32	21,7	1	0,5	33	9,6
	20	1	0,6		--	1	0,3
	21	1	0,6		--	1	0,3
11.	Szkoła						
	Gimnazjum			195		195	
	Szkoła ponadgimnazjalna	147				147	
	Razem uczniów	147		195		342	

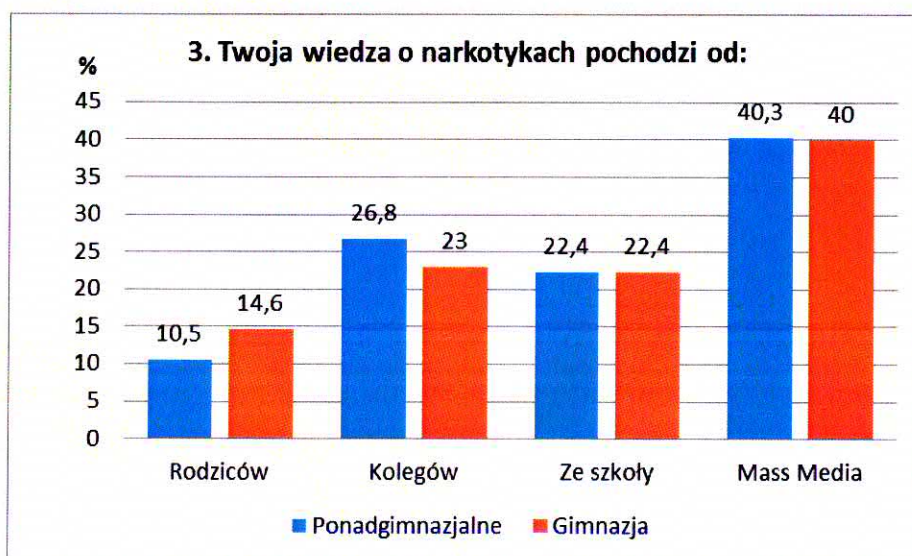
(niniejsza tabela i wszystkie kolejne diagramy - opracowanie własne)

Niepokojącym jest fakt, że w naszych szkołach środki odurzające i substancje psychotropowe SĄ ŁATWO DOSTĘPNE. Stwierdziło „zdecydowanie tak” 11,2% ankietowanych w szkołach średnich (15 osób) i 2,1% w gimnazjach (4 osoby). To samo dotyczy odpowiedzi „raczej tak” w przypadku 12,1% badanych, tj. 18 osób wśród ponadgimnazjalnych i 5,2% - 10 osób młodzieży gimnazjalnej. Nie są to ilości szokujące, ale winny one stanowić podstawę do poważniejszych przemyśleń w zakresie przeciwdziałania takiemu zjawisku.

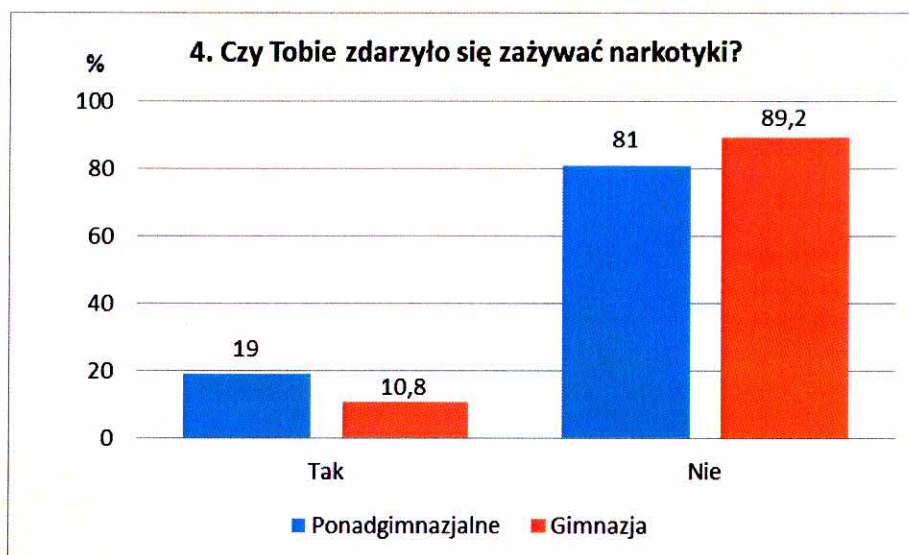

Jednak potwierdza się, że najbardziej kontaktowe na środki psychotropowe są środowiska dyskotekowe, bo aż 70% - 112 osób dało temu wyraz wśród młodzieży szkół średnich i 61,8% - 123 osoby wśród gimnazjalistów. Stanowi to łączną ilość 235 osób – 65,4% ankietowanych. Kolejnym miejscem na pierwsze kontakty ze środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi o okres wakacyjnego wypoczynku. Fakt ten potwierdziło 10,6% - 17 ponadgimnazjalistów i aż 24,5% - 49 uczniów gimnazjów. Mimo wszystko kolejne pytanie koresponduje z poprzednim w zakresie możliwości zetknięcia się z środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi na terenie naszych szkół. Wyraz temu dało 13,2% czyli 21 osób w szkołach średnich i 8,5% - 17 osób w gimnazjach.

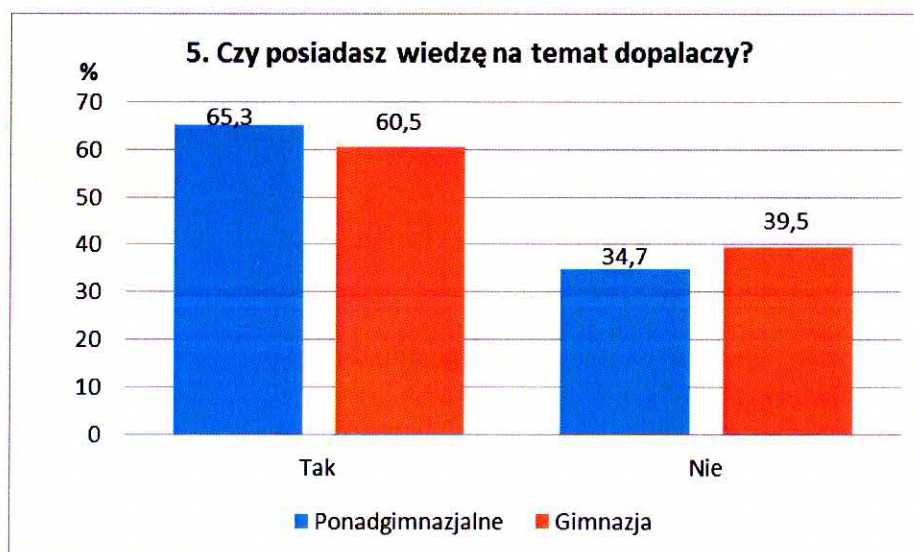

Najpoważniejszym źródłem informacji dotyczącym środków odurzających i substancji psychotropowych wśród młodzieży są Mass Media (40,3% - szkoły ponadgimnazjalne i 40% - gimnazja, tj. 190 osób ogółem na 342 badanych). Znaczna część wiedzy pochodzi od koleżanek i kolegów – odpowiednio 26,8 i 23%. Potwierdza się fakt, że w szkołach zbyt mało dzieje się w zakresie przeciwdziałania narkomanii. Wypowiedzi ankietowanych mogą sugerować na jeszcze

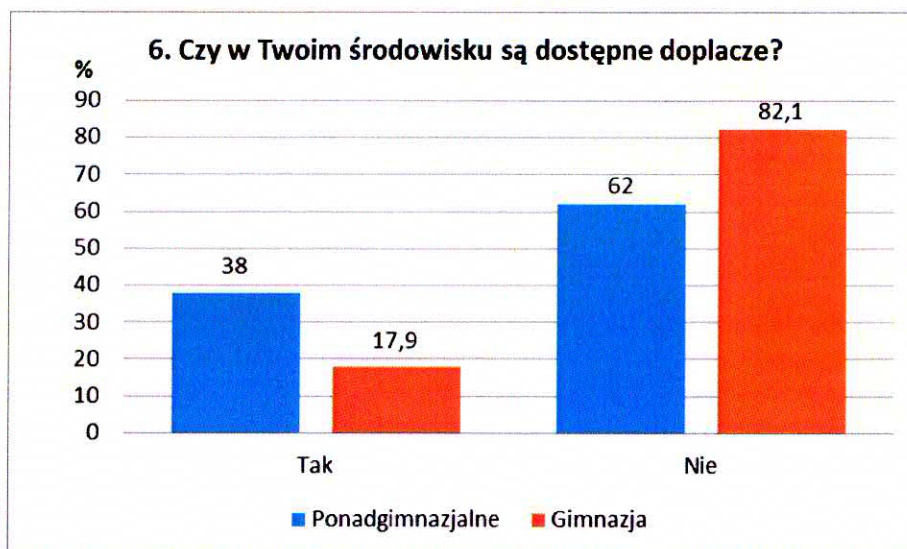
jedną przyczynę takiego stanu rzeczy. Zajęcia odbywają się bardzo sporadycznie i nie wszyscy je pamiętają – 22,4%. Zdecydowanie więcej działań należy poświęcić edukacji rodziców.

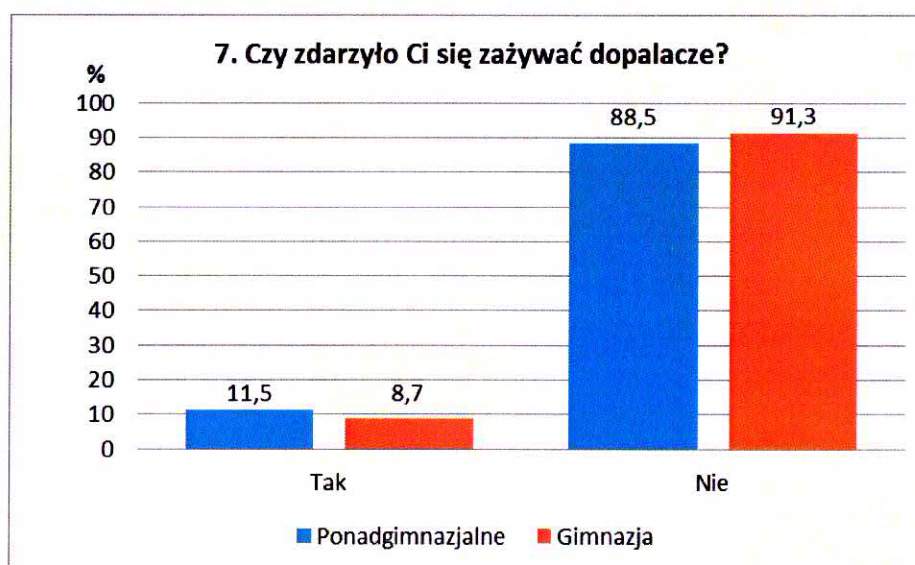
Dominujące wypowiedzi ankietowanej młodzieży to odpowiedzi negatywne nie potwierdzające kontaktu ze środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi wszelkiego typu (81% - ponadgimnazjalni i 89,2% - gimnazja, co stanowi 293 osoby ogółu badanych). Mimo wszystko 19% - 22 osoby miały już kontakt ze środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi wśród uczniów szkół średnich i 10,8% - 21 gimnazjalistów. Spośród wszystkich ankietowanych w grupie młodzieży ponadgimnazjalnej, zdecydowanie większy kontakt z środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi miały dziewczęta.

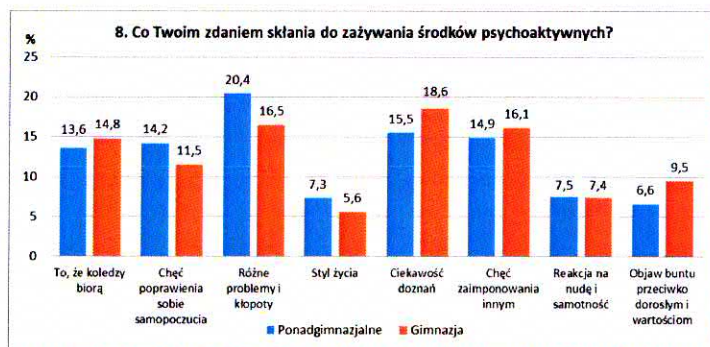
Budującym jest fakt, że większość młodzieży posiada podstawową wiedzę dotyczącą dopalaczy, co stanowi 65,3% w szkołach średnich i 60,5% w gimnazjach. Grupa osób zagrożonych to 34,7% w ponadgimnazjalnych (**51 osób**) i 39,5% (**77 osób**) wśród gimnazjalistów, którzy nie mają żadnej wiedzy dotyczący tak niebezpiecznego problemu.

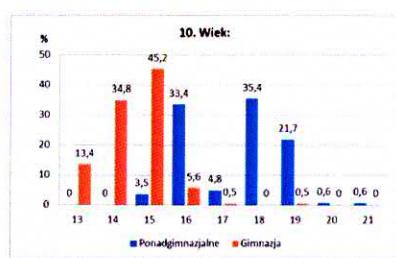
Młodzież szkół ponadgimnazjalnych określa w swoich ankietach dość znaczną dostępność dopalaczy w środowisku koronowskim. Potwierdzające wypowiedzi stanowią 38% ankietowanych – 56 osób. Na „tak” najczęściej odpowiadały dziewczęta. Z kolei młodzież gimnazjów stwierdza dostępność do dopalaczy w swoich środowiskach na poziomie 17,9% co potwierdziło 35 osób.

Analizując używanie dopalaczy kiedykolwiek w życiu należy odnotować podobny poziom zarówno wśród młodzieży ponadgimnazjalnej (15 – 21 lat), jak również wśród gimnazjalistów (13 – 17 lat). Porównując te dwie grupy wiekowe, w przypadku używania aktualnego (listopad 2015r.) odnotowujemy trochę wyższy odsetek wśród młodzieży szkół średnich (11,5%) niż u gimnazjalistów (8,7%). Wyniki badania pokazują, że używanie nielegalnych substancji psychoaktywnych jest niewiele mniej popularne wśród młodzieży ponadgimnazjalnej niż gimnazjalnej. Są to jednak dość niepokojące ilości, ponieważ 9,9% badanych to 34 osoby, które miały kontakt z dopalaczami na ogólną ilość 342 ankietowanych. (patrz, tabela: "zestawienie zbiorcze" str.9, pyt.7, rubr.7-8)

(16%), a następnie w Łotwie, Polsce i Zjednoczonym Królestwie Brytyjskim (po około 10%) [„Ocena rozpowszechnienia, powodów i form użycia tak zwanych „dopalaczy” przez uczestników ankiety internetowej - Psychiatria Polska – 2013 r.]

Substancje psychotropowe przyjmowane są przez dzieci i młodzież w różnym wieku i w różnych celach. Generalnie zasada jest jedna: im młodsza i mniej doświadczona przez życie osoba funduje sobie odjazd po zażyciu środków psychotropowych, tym więcej w tym ciekawości i eksperymentowania czy buńczuczności niżeli wyrachowania z ukierunkowaniem na osiągnięcie określonego celu. Ale też i większe ryzyko wystąpienia trwałych zmian w kształtujących się jeszcze psychice i zdrowiu fizycznym.

Przyczyny przyjmowania substancji psychoaktywnych bywają różne: od chęci oderwania się od trosk codziennych czy pokonania samotności, poprzez marzenie o tym, aby być kimś bardziej śmiałym, elokwentnym, lubianym, aż po potrzebę akceptacji czy też fizyczny i psychiczny głód wynikający z uzależnienia.

Dominującym problemem, który skłania **młodzież szkół średnich** do pierwszych kontaktów z substancjami psychotropowymi są „różne problemy i kłopoty”. Młodzież w przedziale wiekowym 16 – 18 lat, z tego powodu miała kontakt z środkami psychaktywnymi w ilości 74 przypadków, co stanowi 20,4% badanej populacji. Wyższy wskaźnik w stosunku do gimnazjalistów notowany jest również dla powodu „chęć poprawienia sobie samopoczucia” – 14,2% (51 osób), a 11,5% (56 osób) młodzież gimnazjów.

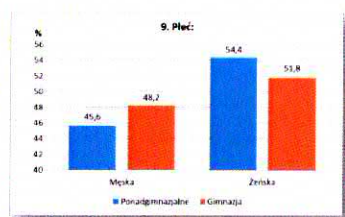
Natomiast najwięcej **gimnazjalistów** sięgnęło po ww środki z powodu „ciekawości doznań” – 18,6% (90 osób). Dopiero na drugim miejscu należy uplasować powód „różne problemy i kłopoty” – 16,5% (80 osób), który u kol. i kol. ze szkół średnich był pierwszoplanowym. Z kolei wyższe wskaźniki w porównaniu z młodzieżą starszą dotyczą takich problemów jak: „chęć zaimponowania innym” – 16,1% , i „objaw buntu przeciwko dorosłym i wartościom” – 9,5%.

W układzie całościowym na pierwszy plan wysuwają się „różne problemy i kłopoty” – 18,2% (154 osoby) , kolejne miejsce zajmuje „ciekawość doznań” – 17,3% (146 osób) i „chęć zaimponowania innym” – 15,6% (132 osoby) na ogólną ilość – 342 badanych.

Eksperymenty z wykorzystaniem środków psychoaktywnych są dla młodzieży szczególnie groźne: z uwagi na nieukształtowany jeszcze charakter, trwający proces dojrzewania organizmu oraz niedostatecznie wykształconą umiejętność przewidywania konsekwencji. W przypadku substancji psychotropowych i młodych ludzi wyjątkowo dobrze sprawdza się zasada, że lepiej zapobiegać niż leczyć. Tu warto postawić na profilaktykę tak szybko, jak to możliwe – bo tylko wtedy jest ona najskuteczniejsza, kiedy przyjmowana jest przez świadomość niezmaczoną jeszcze działaniem środków psychoaktywnych. Młode pokolenie niczego nie przyjmuje jednak na słowo i niejako z założenia przeciwstawia się próbom narzucania gotowych rozwiązań. Dlatego profilaktyka przed środkami psychotropowymi, poza dostarczaniem

Uzyskane w niniejszej ankiecie wyniki są zbliżone do obserwacji poczynionych w innych badaniach w Europie. W ramach przeprowadzonego w 2011 r. europejskiego badania postaw młodzieży, w którym wzięło udział ponad 12 tys. osób w wieku 15–24 lat, oszacowano, że 5% młodych Europejczyków użyło przynajmniej jeden raz „dopalaczy”. Najczęstsze ich użycie obserwowano w Irlandii

właściwej dawki wiedzy na temat substancji psychoaktywnych i ich wpływu na zdrowie oraz życie, powinna dawać młodzieży swobodę poszukiwania rozwiązań ukierunkowanych na wyrobienie nawyku prowadzenia zdrowego stylu życia i odrzucania ryzykownych zachowań.

Płeć żeńska jest dominującą wśród wszystkich 342 uczniów ankietowanych i stanowi 53,0% - 181 osób. W przypadku szkół średnich stanowiła 54,4% - 80 osób i 51,8% - 101 osób wśród gimnazjalistów.

Dość często zdarzały się wypowiedzi pozytywne dotyczące potwierdzonego kontaktu z substancjami psychotropowymi lub dopalaczami, których autorkami były dziewczęta. W zdecydowanej większości dziewczęta również potwierdzały swoją wiedzę dotyczącą dopalaczy i ich skutków.

Występowanie nasilenia zagrożeń w postaci większego zainteresowania młodych ludzi „dopalaczami” nie dotyczy tylko pewnej grypy wiekowej uczniów – tych w okresie dojrzewania i starszych. Obecnie coraz młodsze roczniki są zagrożone uzależnieniem i o tym należy pamiętać, tworząc szkolne programy profilaktyki i szkolne programy wychowawcze.

Najliczniejszą grupę badanych, których ten problem dotyka w naszej gminie, stanowią gimnazjaliści – 45,2% (93 osoby), w wieku 15 lat i 34,8% (68 osób) w wieku 14 lat.

Z kolei przekrój wiekowy w grupie młodzieży ponadgimnazjalnej jest bardziej równomiernie rozłożony – 35,4% (52 osoby), w wieku 18 lat i 33,4% (49 osób) na 342 osób ankietowanych.

W związku z wejściem w życie od 1 września 2015 r. rozporządzenia ministra edukacji narodowej z 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii nałożono na szkoły obowiązek **dostosowania w terminie 6 miesięcy obu programów do nowych przepisów**. Należy podkreślić, że działania wychowawcze, edukacyjne, informacyjne i profilaktyczne w zakresie zapobiegania narkomanii zgodnie z nowym rozporządzeniem dotyczą wszystkich uczniów i wychowanków.

Dlatego warto postawić na **działania profilaktyczne**, które mają charakter systematyczny i są spójne z działaniami wychowawczymi i edukacyjnymi (akcje rówieśnicze ukierunkowane na przeciwdziałanie zjawisku narkomanii, wolontariat, poszerzanie wiedzy na ten temat), jak również na współpracę nauczycieli z rodzicami.)

Podsumowanie.

Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadziła wiele zmian, które stanowiły odpowiedź na aktualne problemy społeczne i zagrożenie dla zdrowia publicznego związane z używaniem substancji psychoaktywnych. Ustawa ta, oprócz konsekwentnych działań dotyczących obejmowania kontrolą niebezpiecznych substancji, zawiera także wiele innowacyjnych rozwiązań, które powinny przyczynić się do poprawy sytuacji dotyczącej problematyki narkomanii w Polsce.

Po burzliwym wejściu w życie przepisów nowelizacji, związanym prawdopodobnie z pozbywaniem się „dopalaczy” przez handlarzy, a w konsekwencji falą zatruc tymi środkami, obecnie ośrodki kontroli zatruc oraz Państwowa Inspekcja Sanitarna odnotowują znaczne zmniejszenie skali problemu. Należy jednak mieć na uwadze, że wiarygodna ocena skuteczności wprowadzonych zmian będzie możliwa dopiero z perspektywy czasu. Aktualnie trwają prace nad wydaniem aktów wykonawczych przewidzianych w ustawie, prowadzony jest również ścisły monitoring sytuacji dotyczącej obrotu i zatruc „dopalaczami”.

Przeprowadzone badania nie wyczerpują problematyki narkomanii wśród naszej młodzieży. Omówione wyniki jedynie sygnalizują ten problem. Używanie środków psychoaktywnych wszelkiego typu przez młodych ludzi w wieku dojrzewania nieustannie rośnie

i pociąga za sobą negatywne konsekwencje, tym większe, że okres dorastania jest decydującym, jeśli chodzi o kształtowanie się stosunku do używek psychoaktywnych. Środki odurzające i substancje psychotropowe wpływają negatywnie na rozwój osobowości młodych ludzi i przyczyniają się do kształtowania cech psychopatologicznych odzwierciedlających się w funkcjonowaniu społecznym.

Informacje uzyskiwane z Komisariatu Policji w Koronowie oraz dane, które uzyskano w toku przeprowadzonych badań ankietowych mogą stanowić podstawę do stwierdzenia, że problem występowania i zażywania substancji psychotropowych w środowisku naszej młodzieży istnieje.

Wyniki badań wskazują na potrzebę dalszej kontynuacji oddziaływań profilaktycznych, zapobiegających utrwalaniu się nawyku narkotykowego wśród młodzieży.

W związku z tym konieczne jest podjęcia zorganizowanych działań o charakterze nie tylko profilaktycznym, ale też interwencyjnym i terapeutycznym adresowanych do osób zagrożonych uzależnieniem. (13 – 18 rok życia to wiek typowy do okresu inicjacji narkotykowej).

ZADANIA PROGRAMU **I SPOSÓB ICH REALIZACJI.**

Zadanie		
I. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i zagrożonych uzależnieniem.		
Działania – sposoby realizacji	Mierniki	
• Zapewnienie pomocy terapeutycznej dla osób uzależnionych od środków odurzających i substancji psychotropowych prowadzonej przez specjalistów w Poradni Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Koronowie.	- liczba osób z uzależnieniem korzystających z terapii,	
• Przeprowadzanie badań ankietowych wśród młodzieży szkolnej i sporządzanie aktualnej diagnozy problemów narkomanii i zażywania środków odurzających i substancji psychotropowych.	- liczba osób poddanych badaniom ankietowym,	
• Prowadzenie porad i konsultacji dla osób z problemem nadużywania środków odurzających i substancji psychotropowych	- liczba osób, którym udzielono porad i konsultacji	
• Organizowanie i finansowanie programów edukacyjnych dla rodziców i opiekunów.	- liczba uczestników warsztatów,	
• Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków odurzających i substancji psychotropowych i możliwości zapobiegania zjawisku.	- liczba uczestników warsztatów,	
• Zwiększenie liczby kompetentnych realizatorów programów profilaktycznych. poprzez organizowanie i finansowanie dla psychologów, pedagogów szkolnych, nauczycieli programów edukacyjnych podnoszących ich kompetencje wychowawcze i profilaktyczne oraz	- ilość osób przeszkolonych,	

ułatwiających tworzenie programów wychowawczych.	
Wspieranie poradni psychologiczno – pedagogicznej i finansowanie wdrażanych przez nie programów wczesnej interwencji.	- ilość wdrożonych programów,
Zwiększanie zaangażowania społeczności lokalnych w zapobieganiu używania środków odurzających i substancji psychotropowych poprzez organizowanie i prowadzenie na terenie placówek oświatowych i środowiskowych programów profilaktycznych.	- ilość realizowanych środowiskowych programów profilaktycznych w szkołach,
Zakup materiałów profilaktycznych: prasa i książki specjalistyczne, broszury, plakaty, ulotki oraz innych materiałów informacyjnych, edukacyjnych i promocyjnych, a także nagród w konkursach i zawodach.	- liczba i rodzaj rozpowszechnianych materiałów informacyjno – edukacyjnych oraz nagród,

Zadanie II. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii – pomocy psychospołecznej i prawnej.	
Działania – sposoby realizacji	Mierniki
- Pomoc dla rodziców dzieci zażywających środki odurzające i substancje psychotropowe: - informowanie o formach pomocy dzieciom i młodzieży zażywających środki odurzające i substancje psychotropowe, - podnoszenie umiejętności wychowawczych, - wykrywanie zagrożeń środkami psychotropowymi występujących w rodzinach, - uświadamianie członkom rodzin zagrożeń wynikających z narkomanii, - przygotowanie rodziny do powrotu jej członka po zakończonej terapii, - prowadzenie grup wsparcia dla rodziców dzieci uzależnionych od środków odurzających i substancji psychotropowych.	- liczba członków rodzin osób zagrożonych uzależnieniem od środków odurzających i substancji psychotropowych, - liczba podjętych działań,
Prowadzenie specjalistycznego poradnictwa: psychologicznego, pedagogicznego, terapeutycznego.	- liczba osób, którym udzielono porad i konsultacji,
Stworzenie systemu współpracy pomiędzy placówkami zajmującymi się pomocą dla rodzin osób uzależnionych.	- liczba osób, którym udzielono pomocy,
współorganizowanie wspólnie z koronowskimi placówkami oświatowymi w okresie ferii zimowych półkolonii dla dzieci i młodzieży będących integralnym elementem i zarazem uzupełnieniem prowadzonych w szkołach przedsięwzięć profilaktycznych.	- liczba dzieci korzystających ze zorganizowanego wypoczynku zimowego,

Udzielanie porad prawnych w zakresie przeciwdziałania narkomanii, przemocy w rodzinie, sytuacji kryzysowych itp.	- liczba porad prawnych udzielonych osobom zainteresowanym,
--	---

Zadanie		
III. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.		
Działania – sposoby realizacji	Mierniki	
• Udzielanie wsparcia szkołom podstawowym, gimnazjalnym i ponadgimnazjalnym w podejmowaniu i rozwijaniu różnorodnych form oddziaływań profilaktycznych. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowo-rekreacyjnych oraz działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo wychowawczych i socjoterapeutycznych poprzez: a) realizację środowiskowych programów profilaktycznych prowadzonych na terenie szkół, b) festyny, spektakle, warsztaty, c) współpracę ze szkołami w realizacji zadań wynikających z programów wychowawczych i programów profilaktyki szkolnej, d) prowadzenie zajęć profilaktycznych dla dzieci i młodzieży z rodzin dysfunkcyjnych w świetlicy socjoterapeutycznej w Koronowie i świetlicach środowiskowych na terenie Gminy Koronowo.	- liczba szkół uczestniczących w realizowanych przedsięwzięciach profilaktycznych, - liczba dzieci i młodzieży uczestniczących w pozalekcyjnych zajęciach profilaktycznych i innych programach realizowanych w szkołach,	
• Organizowanie wypoczynku letniego w formie bezpłatnego obozu z programem profilaktycznym dla dzieci i młodzieży z rodzin dysfunkcyjnych uczestniczących w zajęciach świetlic socjoterapeutycznych i środowiskowych.	- liczba dzieci i młodzieży uczestniczących w letnim obozie wypoczynkowym,	
• Organizowanie czasu wolnego dla dzieci i młodzieży.	- liczba i rodzaje form,	
• Współorganizowanie konferencji i narad na temat rozwiązywania problemu narkomanii oraz szkoleń dotyczących profilaktyki używania środków odurzających i substancji psychotropowych.	- liczba uczestników warsztatów profilaktycznych,	
• Upowszechnianie materiałów edukacyjnych o tematyce antynarkotykowej poprzez plakaty, ulotki, informatory, gazetki szkolne.	- liczba i rodzaj rozpowszechnianych materiałów informacyjno – edukacyjnych,	
• Zakup materiałów profilaktycznych: prasa i książki	- liczba zakupionych	

specjalistyczne, broszury, plakaty, ulotki oraz innych materiałów informacyjnych, edukacyjnych i promocyjnych, a także nagród w konkursach i zawodach.	materiałów profilaktycznych oraz nagród,
• Realizowanie elementów profilaktyki podczas imprez organizowanych na terenie miasta i gminy Koronowo.	- liczba imprez z elementami profilaktyki,
• Dofinansowanie pozalekcyjnych zajęć sportowych z elementami profilaktyki.	- liczba dofinansowanych zajęć pozalekcyjnych, - wartość dofinansowań,
• Dofinansowanie specjalistycznych szkoleń z dziedziny przeciwdziałania narkomanii dla grup zawodowych zajmujących się prowadzeniem działań profilaktycznych z dziećmi i młodzieżą.	- liczba osób przeszkolonych,
• Uczestniczenie w ogólnopolskich kampaniach edukacyjnych, obejmujących problematykę narkomanii, m.in. poprzez zakup pakietów materiałów profilaktyczno – edukacyjnych niezbędnych do przystąpienia w organizowanych przedsięwzięciach (przy udziale szkół do rozpowszechniania idei kampanii).	- liczba kampanii edukacyjnych,

Zadanie		
IV. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.		
Działania – sposoby realizacji	Mierniki	
• Udzielanie wsparcia placówkom oświatowym i kulturalnym w prowadzeniu działań związanych z profilaktyką narkomanii.	- liczba placówek oświatowych i kulturalnych prowadzących działania profilaktyczne,	
• Współpraca z Komisariatem Policji w Koronowie, Miejsko-Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Koronowie, placówkami oświatowymi, klubami sportowymi, stowarzyszeniami i organizacjami pozarządowymi działającymi na terenie gminy w celu prowadzenia wspólnych działań profilaktycznych.	- liczba podjętych działań,	
• Wspieranie współpracy środowiska szkolnego ze środowiskiem lokalnym (policją, poradnią psychologiczno-pedagogiczną, ośrodkami ds. uzależnień, lekarzami, psychologami, terapeutami, stowarzyszeniami itp.) będzie obejmować działania edukacyjne polegające na dostarczaniu podstawowych informacji na temat: a) rodzajów środków odurzających i substancji psychotropowych, konsekwencji zdrowotnych, psychicznych i społecznych związanych z ich zażywaniem, b) sygnałów, które mogą świadczyć o zagrożeniu związanym z zażywaniem środków odurzających i substancji psychotropowych, c) instytucji, w których uzyskać można profesjonalną pomoc,	- liczba dzieci młodzieży uczestniczących w realizowanych przedsięwzięciach profilaktycznych,	

d) konsekwencji prawnych związanych z posiadaniem, czy też zażywaniem środków odurzających i substancji psychotropowych.	
• Prowadzenie szkoleń podnoszących kwalifikacje zawodowe osób realizujących zadania obejmujące problematykę narkomanii, w szczególności dla pracowników placówek oświatowych, kulturalnych, pracowników socjalnych, kuratorów, funkcjonariuszy policji itp.	- liczba osób korzystających ze specjalistycznych szkoleń,

Zadanie	
V. Pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego	
Działania – sposoby realizacji	Mierniki
• Udzielanie zainteresowanym informacji o ośrodkach i grupach terapeutycznych oraz grupach wsparcia.	- ilość udzielonych informacji,
• Przygotowanie pracowników socjalnych do podejmowania interwencji społecznej.	- ilość osób przeszkolonych,
• Pomoc pracowników socjalnych Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Koronowie w zakresie udzielania pomocy rodzinom, w których występuje problem uzależnienia od substancji psychoaktywnych.	- ilość udzielonych pomocy,

Postanowienia końcowe

Realizatorem programu będzie Miejsko-Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Koronowie.

Na realizację zadań ujętych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii Gminy Koronowo na lata 2016 – 2020 w każdym roku kalendarzowym planuje się przeznaczyć środki pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Wydatki Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przedstawiają się następująco w każdym roku w latach 2016 - 2020:

- wynagrodzenia bezosobowe	– 20.000,- zł
- zakup materiałów i wyposażenia	– 3.000,- zł
- zakup usług pozostałych	– 7.000,- zł

RAZEM: - 30.000,-zł

Raport z wykonania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przygotowuje Miejsko - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i przedstawi Radzie Miejskiej w Koronowie na sesji do 31 marca.

Niniejsze opracowanie – praca zespołowa Miejsko-Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Koronowie w składzie:

- 1) Urszula Dąbek,
- 2) Dariusz Karwat,
- 3) Wojciech Kokoszczyński,
- 4) Leon Maćkowiak,
- 5) Halina Markiewicz,
- 6) Andrzej Pałka,
- 7) Adela Rojek,
- 8) Maria Skoczyńska - Grygier.

Przewodniczący
RADY MIEJSKIEJ
Włodzisław Domek